

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Απόφασης 1369/2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Θεοδώρα Τούζου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από την Γραμματέα Ιωάννα Κερασουνή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 11 Νοεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση:

Του ενάγοντος [redacted] το [redacted] κατοίκου [redacted] οδός [redacted] με ΑΦΜ [redacted], ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Δημητρίου Φουφόπουλου (υπ' αριθμ. [redacted] Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων ΔΣΑ).

Του εναγομένου [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] οδός [redacted] με ΑΦΜ [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Ο ενάγων ζητά να γίνει δεκτή η από [redacted]-06-2021 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό [redacted] 2021 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του εκθέματος και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις του.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. [redacted] 2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Γεωργίου Κων. Δεληνίκου, προκύπτει ότι επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία ωστόσο, ο εναγόμενος δεν παραστάθηκε,

ούτε εκπροσωπήθηκε κατά την συζήτησή της και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην, να προχωρήσει όμως το Δικαστήριο στη συζήτηση της υπόθεσης και χωρίς αυτόν (άρθρο 271 ΚΠολΔ).

Στην σύμβαση της μίσθωσης πράγματος, κατά την διάταξη του άρθρου 574 ΑΚ, κύρια υποχρέωση του μεν εκμισθωτή είναι η παραχώρηση στο μισθωτή της χρήσεως πράγματος για όσο χρόνο διαρκεί η σύμβαση, του δε μισθωτή να καταβάλλει στον εκμισθωτή το συμφωνηθέν μίσθωμα ως αντάλλαγμα της παραχωρούμενης σ' αυτόν χρήσεως του μισθίου. Επομένως, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, ουσιώδη στοιχεία (*essentialia negotii*) της σύμβασης μισθώσεως είναι το μίσθιο (κινητό ή ακίνητο), το μίσθωμα και η συμφωνία των συμβαλλομένων (εκμισθωτή και μισθωτή) περί παραχώρησης της χρήσης του μισθίου και πληρωμής του μισθώματος (ΑΠ 1668/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η διάταξη του αρ. 614 παρ. 1 ΚΠολΔ, ως αυτός ισχύει μετά την τροποποίηση του με τον Ν.4335/2015, θρίζει ότι μισθωτικές διαφορές είναι οι κύριες ή παρεπόμενες διαφορές από μίσθωση κάθε είδους πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία. Με την ειδική, δηλαδή, διαδικασία των περιουσιακών μισθωτικών διαφορών, όπως αυτή διαγράφεται στα αρ. 615 – 620 ΚΠολΔ, εκδικάζονται όλες οι διαφορές που απορρέουν από σύμβαση μίσθωσης πράγματος, κινητού ή ακινήτου και δη, όχι μόνον οι διαφορές για την παράδοση ή την απόδοση της χρήσης του μισθίου για οποιονδήποτε λόγο (ιδίως μετά τη λήξη της σύμβασης), αλλά και οι πάσης φύσεως διαφορές που απορρέουν από έγκυρη ή άκυρη σύμβαση μισθώσεως, όπως λ.χ. διαφορές καταβολής αποζημίωσης χρήσης, κοινοχρήστων δαπανών, επιστροφής εγγυήσεως μετά τη λήξη της μισθώσεως, μειώσεως του μισθώματος, αποζημίωσης του εκμισθωτή για φθορές στο μίσθιο ή και κάθε διαφορά αδικοπραξίας ή επιστροφής ποσών λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού που συνδέεται με τη λειτουργία της μίσθωσης (Κ.Μακρίδου, *Ειδικές Διαδικασίες*, 2017, σελ. 142, με αναφ. ΜονΙΠΠατρ. 601/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, ως μισθωτική διαφορά νοείται κάθε διαφορά, η οποία ως αναγκαία ιστορική αιτία έχει την σύμβαση μίσθωσης, άσχετα από την ομαλή ή την ανώμαλη εξέλιξή της ή τον αναγνωριστικό ή καταψηφιστικό της χαρακτήρα (ΙΠΠρΑθ 2504/2010, ΜΠρΡοδοπ 27/2011 Α'δημ ΤΝΠ Νόμος, Ποδηματά σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, ΕρμΚΠολΔ ΙΙ, άρθρο 647, αρ. 8, σ. 1211, Ι.Κατράς, *Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*, 3^η έκδ. 2021, σελ. 912, Χ.Παπαδάκης, *Εγχειρίδιο Εμπορικών Μισθώσεων*, 2^η εκδ., 2016 σελ. 387). Περαιτέρω, ο χαρακτηρισμός ορισμένης διαφοράς ως μισθωτικής έχει ως συνέπεια: α) να υπάγεται αυτή, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 1β και 16 ΚΠολΔ, στην εξαιρετική καθ' ύλην αρμοδιότητα του

Ειρηνοδικείου, εάν το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει το ποσό των 600,00€ και στην αντίστοιχη αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σε περίπτωση που το ως άνω μίσθωμα υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό (ΕΦΘΕΣ 168/2012 ΕΠΟΛΔ 2012 371), β) να εκδικάζεται η οικεία διαφορά, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 614 παρ.1 ΚΠολΔ, με την ενιαία πλέον ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 591-645 ΚΠολΔ – που εισήχθη με το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 23.07.2015) και αντικατέστησε για τα ένδικα βοηθήματα που κατατίθενται από 01.01.2016 και εφεξής, σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 2 του ως άνω νομοθετήματος, τις επιμέρους ειδικές διαδικασίες του προϊσχύσαντος τέταρτου βιβλίου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (αρθρ. 591-681Δ'), άρα και την ειδική διαδικασία των μισθωτικών διαφορών. Προσέτι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 591 παρ. 6 ΚΠολΔ, αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο, αποφαινόμενο γι' αυτό αυτεπαγγέλτως, δεν απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη, αφού η μη τήρηση της προσήκουσας διαδικασίας δεν αποτελεί έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης, αλλά διατάζει την εκδίκασή της κατά την διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται. Η διάταξη έχει εφαρμογή, όχι μόνο όταν η υπόθεση εισήχθη εσφαλμένα σε διαφορετική ειδική διαδικασία, αλλά και όταν εσφαλμένα εισήχθη στην τακτική διαδικασία, ενώ υπάγεται σε κάποια ειδική ή αντίστροφα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, το Δικαστήριο έχει την ευχέρεια είτε να κρατήσει την υπόθεση και να τη δικάσει με την προσήκουσα διαδικασία, με γνώμονα την αρχή της οικονομίας της δίκης, εφόσον βεβαίως έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις της προσήκουσας διαδικασίας και δη όσον αφορά την προδικασία (τήρηση προθεσμιών επιδόσεως, κατάθεσης προτάσεων κλπ), τις οποίες δύναται το Δικαστήριο να ελέγξει και αυτεπαγγέλτως, είτε, εάν δεν έχουν τηρηθεί οι ως άνω προϋποθέσεις, να την παραπέμψει προς εκδίκαση στο αρμόδιο Δικαστήριο, το οποίο θα δικάσει κατά την προσήκουσα διαδικασία (ΕΦΔΩΔ 17/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕΦΠΑΤΡ 157/2002 ΑΧΝΟΜ 2003 σ. 256, ΕΦΑΘ 1999/2000 ΕΠΟΛΔ 2002 σ. 182 ΜΠΡΛΑΜ 113/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ποδηματά σε ό.π. άρθρο 591 αρ. 9-10 σ. 1099).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 934 ΑΚ «όποιος οφείλει πράγμα που αφαιρέθηκε με παράνομη πράξη είναι υπερήμερος από το χρόνο της αφαίρεσης». Από τη διάταξη αυτή σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 914 και 935 του ΑΚ προκύπτει, κατά την ορθότερη άποψη που ακολουθεί το Δικαστήριο τούτο, ότι στην περίπτωση που αφαιρέθηκε πράγμα ή υπεξαίρεθηκε με παράνομη πράξη, ο δικαιούχος (κύριος, νομέας ή κάτοχος) μπορεί να ζητήσει αποκλειστικά (κατ' εξαίρεση του κανόνα του άρθρου 297 ΑΚ περί χρηματικής αποκατάστασης της ζημίας) την

αυτούσια απόδοση αυτού, καθώς και αποζημίωση για τη στέρησή του. Πλήρη αποζημίωση δικαιούται να ζητήσει μόνο σε περίπτωση αδυναμίας αυτούσιας απόδοσης του πράγματος (λόγω απώλειας, καταστροφής, βλάβης), ή έλλειψης συμφέροντος αυτού στην αυτούσια απόδοσή του (βλ. ΑΠ 1576/95 ΕλλΔ/νη 38.1045, ΑΠ 479/1978 ΝοΒ 27.216, ΑΠ 1491/1977 ΝοΒ 26.1199, ΕφΠειρ 562/2010 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΠατρ 41/2009 ΑΧΑΝΟΜ 2007/90, ΕφΑθ 7283/2004 Δ/ΝΗ 2005/510, ΕφΑθ 3747/2002 ΕλλΔνη 43.1436, 2700/1999 ΕλλΔνη 42.749, ΕφΘεσ 1720/1996 Αρμ 1997.1331, ΕφΑθ 4070/1990 ΕλλΔνη 31.1499, ΕφΠειρ. 65/1989 ΕλλΔνη 31.1490, ΕΑ 2622/82 Αρμ. ΛΖ.112). Η αντίθετη άποψη, επικαλούμενη ως επιχείρημα το ότι η χρηματική αποζημίωση δεν προσκρούει στο συμφέρον του ζημιωθέντος, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το γράμμα της διάταξης του άρθρου 934 ΑΚ, το οποίο ευθέως αναφέρεται σε «οφειλή του πράγματος», αλλά και προς τον σκοπό αυτής, ο οποίος συνίσταται στην εξαιρετική ρύθμιση του θέματος της υπερημερίας του «οφείλοντος παροχή πράγματος» που αφαιρέθηκε παρανόμως, αφού μόνον στην περίπτωση αυτή που οφείλεται το πράγμα αυτούσιο, το οποίο προηγουμένως αφαιρέθηκε παρανόμως, δικαιολογείται η εξαιρετική ρύθμιση της υπερημερίας του οφειλέτη του πράγματος από την αφαίρεση αυτού, χωρίς άλλη καμία προϋπόθεση και ειδικότερα χωρίς προηγούμενη όχληση. Εάν δεν οφειλόταν το πράγμα αυτούσιο αλλά σε χρήμα αποζημίωση για τη ζημία από την αφαίρεσή του, δύσκολα θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η εξαιρετική αυτή ρύθμιση της υπερημερίας του από την διάταξη αυτήν οφειλέτη (βλ. ΕφΔωδ 43/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 1720/1996 ο.π.). Η αφαίρεση δε, νοείται υπό ευρεία έννοια. Περιλαμβάνει (επί κινητών) την κλοπή, την υπεξαίρεση, την ιδιοποίηση ξένου πράγματος καθώς και την κτήση της νομής ή κατοχής συνεπεία απάτης (Γεωργιάδη-Σταθοπούλου ΑΚ, άρθ. 934, αρ. 1, 4, 17-21, Καυκά Ενοχ. Αρθ. 934-936 σελ. 924).

Εν προκειμένω, με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι είναι συνταξιούχος κι ιδιοκτήτης ενός ακινήτου που βρίσκεται στην περιοχή της [redacted] Δήμου [redacted] το οποίο αγόρασε ο ίδιος με κόπους ετών από την εργασία του. Ότι το ακίνητο αυτό πρόκειται για μία διάροφη μονοκατοικία νεοκλασικού τύπου με τεράστια συναισθηματική αξία για τον ίδιο και την οικογένειά του, αφού κατοικούσαν εκεί για πολλά χρόνια. Ότι το ακίνητο αυτό μέχρι πριν δύο χρόνια δεν το είχε εκμισθώσει ποτέ αντιθέτως το αξιοποιούσε ως εξοχική κατοικία και το προσωπικό του ησυχαστήριο κατά τους θερινούς μήνες. Ότι δεδομένων των περιορισμένων δυνατοτήτων παρεμβάσεων που δύναται να κάνει στον εξωτερικό κι εσωτερικό χώρο αυτού λόγω του νεοκλασικού του χαρακτήρα από τον νόμο, είχε καταφέρει να το διατηρήσει σε άριστη

κατάσταση και να είναι απολύτως κατάλληλο για κατοικία. Ότι το ως άνω ακίνητο εκμίσθωσε στον εναγόμενο, όπως προκύπτει από το συνημμένο στο υπό κρίση αγωγικό δικόγραφο από [REDACTED] 2019 ιδιωτικό συμφωνητικό (μισθωτήριο) σύμφωνα με τους όρους που περιγράφονται σε αυτό, έναντι μηνιαίου μισθώματος ποσού 200 ευρώ. Ότι δέχθηκε να το εκμισθώσει στον εναγόμενο διότι γνωστοί του άνθρωποι του νησιού των ενημέρωσαν ότι ένας δάσκαλος που μόλις είχε διοριστεί στο νησί, αναζητούσε κατοικία ώστε να μπορέσει να εργαστεί στη θέση του αναπληρωτή εκπαιδευτικού, και θεωρώντας πως πρόκειται αφενός για έναν εκπαιδευτικό οπότε θα ήταν δεδομένη η εμπιστοσύνη του, κι αφετέρου θέλοντας να δώσει σε έναν νέο άνθρωπο τη δυνατότητα να εργαστεί και στα παιδιά του νησιού να έχουν την ευκαιρία μάθησης, δέχθηκε να του το εκμισθώσει χωρίς να διατηρήσει καμία επιφύλαξη, παρά το γεγονός ότι ποτέ δεν είχε σκεφτεί να το εκμισθώσει. Ότι όλη η διαδικασία διαπραγμάτευσης και παράδοσης του μισθίου έγινε μέσω ενός τοπικού μεσίτη και συγκεκριμένα του κυρίου [REDACTED] δια του οποίου τόνισε κατά την ημέρα παράδοσης στον μισθωτή-εναγόμενο των κλειδιών της οικίας αυτής πως ορισμένα αντικείμενα εντός της οικίας είναι πολλών ετών και πως θα πρέπει λόγω του νεοκλασικού της χαρακτήρα να προσέξει στο μέγιστο βαθμό την οικία αυτή, η οποία βρίσκεται σε άριστη κατάσταση χωρίς κανένα λειτουργικό πρόβλημα. Ότι όλα τα ανωτέρω διατυπώθηκαν και συμφωνήθηκαν κι εγγράφως στους όρους του ως άνω μισθωτηρίου, το οποίο μάλιστα για το λόγο αυτό είχε και συγκεκριμένες φωτογραφίες, οι οποίες επισυνάπτονται στην αγωγή. Ότι στην ως άνω άριστη κατάσταση επιθυμούσε να παραλάβει την οικία του κατά τον οριζόμενο από το ιδιωτικό συμφωνητικό χρόνο μίσθωσης, εννιάμιση μηνών, διότι τόσο θα διαρκούσε η εργασία του εναγομένου στο νησί. Ότι παρά τις υποτιθέμενες δεσμεύσεις του και τις φαιδρές του υποσχέσεις, ο εναγόμενος δεν τήρησε όσα συμφώνησαν περί του σεβασμού στο ακίνητό του, ούτε των όρων που έθεσε ο ενάγων ξεκάθαρα περί απαγόρευσης διεξαγωγής συγκεντρώσεων εντός αυτής. Ότι κατά τον χρόνο αποχώρησης του μισθωτή κατά τα τέλη του [REDACTED] 2020 (αφήνοντας μάλιστα τα κλειδιά κάτω από μια πέτρα έξω από την πόρτα), ο ενάγων εισήλθε εντός του ακινήτου του και με μεγάλη του έκπληξη διαπίστωσε πως η ιδιοκτησία του αυτή ήταν σχεδόν βανδαλισμένη. Χαρακτηριστικά αναφέρει ότι στην κουζίνα υπήρχαν παντού περιχυμένα λάδια, υπολείμματα φαγητών καθώς επίσης κι άπλυτα πιάτα, το μπάνιο ήταν σε άθλια κατάσταση και η λεκάνη γεμάτη ακαθαρσίες και οι τοίχοι του σπιτιού λερωμένοι. Ότι μάλιστα υπήρχαν αρκετές ζημιές και ειδικότερα ήταν σπασμένη η μεγάλη πέτρινη όψη του τζακιού, καθώς επίσης υπήρχαν και μεγάλες φθορές στις βάσεις στήριξής του, ήταν σπασμένο το μπράτσο του ξύλινου καναπέ αντίκα, οι

πολυθρόνες καμένες από τσιγάρα, υπήρχαν ζημιές στην μπαλκονόπορτα και στον φεγγίτη. Ότι, ακόμη το στρώμα του κρεβατιού και η ηλεκτρική κουβέρτα ήταν γεμάτα ακαθαρσίες, σε σημείο που να μην ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ξανά. Ότι ο ενάγων διαπίστωσε στη συνέχεια, προς ακόμη μεγαλύτερη έκπληξή του ότι έλειπαν προσωπικά του είδη κι αντικείμενα, κι ειδικότερα: 2 ζευγάρια αθλητικά παπούτσια, 2 μαγιό, 3 μπλουζάκια τύπου t-shirt, 1 καπέλο, το κάλυμμα του στρώματος του κρεβατιού, 1 καλάθι ξύλων, 3 χαλάκια ιστορικής αξίας, 1 αερόθερμο, 1 κουρδιστήρι καθάρας, εργαλεία (1 σκεπάρνι, 2 σφυριά, 5 κατσαβίδια, 1 πένσα, και 1 πριόνι) καθώς και μαχαιροπίρουνα και σερβίτσια φαγητού. Ότι παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες που έκανε για να επικοινωνήσει με τον εναγόμενο, τούτο ήταν αρχικά αδύνατο αφού δεν απαντούσε ούτε στα τηλεφωνήματά του ούτε στα μηνύματα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας που του απέστειλε. Ότι ο ενάγων αναγκάστηκε να επικοινωνήσει με τον μεσίτη που είχε μεσολαβήσει για την εκμίσθωση και κατόπιν τούτου, ο εναγόμενος αναγνώρισε τις πράξεις του και δεσμεύτηκε αφενός μεν ότι θα του επιστρέψει όλα τα ανωτέρω προσωπικά είδη του πρώτου κι αντικείμενα που είχε παράνομα αφαιρέσει χωρίς καμία συναίνεσή του από την οικία του, αφετέρου ότι θα αποκαταστήσει άμεσα τις ζημιές που προξένησε, πλην όμως ακόμη και σήμερα δεν έχει πράξει τίποτε από αυτά ούτε τήρησε τις υποσχέσεις του. Ότι η μεγαλύτερη και πιο δαπανηρή ζημία που προξενήθηκε στην οικία του ενάγοντος είναι η ολική καταστροφή της μεγάλης πέτρινης όψης του τζακιού από υπαιτιότητα του εναγομένου, καθώς πρόκειται για μία εστία δεκάδων χρόνων, η οποία δύσκολα επισκευάζεται, αφού χρειάζεται πολύ συγκεκριμένη και λεπτομερής μηχανική τεχνική μελέτη, εργασία από εξειδικευμένο τεχνίτη και πολύ χρόνο για την επαναλειτουργία κι αποκατάστασή του, το κόστος δε επισκευής της (εστίας) υπερβαίνει περίπου τα 1200,00 ευρώ συν ΦΠΑ, όπως τούτο θα αποδείξει ο ενάγων προσκομίζοντας στο Δικαστήριο την από [REDACTED] 2020 τεχνική μελέτη που συντάχθηκε για λογαριασμό του και με δικά του έξοδα από το τεχνικό γραφείο [REDACTED] κατόπιν αυτοψίας των μηχανικών του. Ότι αναφορικά με τα πράγματα που ο εναγόμενος αφαιρέσει παράνομα από την οικία του ενάγοντος, ο πρώτος απέστειλε γραπτό μήνυμα στον ως άνω μεσίτη, από το οποίο προκύπτει ξεκάθαρη γραπτή ομολογία του εναγομένου ότι τα αφαιρέσει και τα ιδιοποιήθηκε παράνομα. Ότι, στο τέλος [REDACTED] 2020 ο εναγόμενος εγκατέλειψε αυτοβούλως το ακίνητο και στις [REDACTED] 2021 ο ενάγων κοινοποίησε νόμιμα σε αυτόν την από [REDACTED] 2021 εξώδικη διαμαρτυρία του που συνιστούσε νόμιμη κι εμπρόθεσμη όχληση για όλα τα παραπάνω αναφερόμενα, ενώ την [REDACTED] 2020 είχε αποστείλει στον εναγόμενο μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος με κοινοποίηση και στον άνω μεσίτη γραπτή όχλησή του για όλα τα παραπάνω. Ότι

από την ανωτέρω υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά του εναγομένου ο ενάγων έχει υποστεί πραγματική οικονομική ζημία, η οποία αποτιμάται κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην αγωγή στο συνολικό ποσό των 4.005 ευρώ, ενώ ουδεμία προσπάθεια έχει γίνει από τον εναγόμενο προς αποζημίωσή του. Ότι ειδικότερα τα κονδύλια της ζημίας που προκάλεσε ο εναγόμενος έχουν αναλυτικά ως εξής : Α) Για τις ζημίες στο ακίνητο και στα έπιπλα: επισκευή καναπέ αντίκα:500€, επισκευή φεγγίτη:100,00€, επισκευή μπαλκονόπορτας: 100€, αντικατάσταση ειδών οικοσκευής (πιάτα και γυάλινα σκεύη) :100€, κι επισκευή τζακιού : 1200€ πλέον ΦΠΑ για τις πέτρες κι επιπλέον 1000€ για βάψιμο τζακιού και σοβάτισμα και βάψιμο περιμετρικού τοίχου, Β) Για αντικατάσταση των προσωπικών ειδών του ενάγοντος που του αφαίρεσε ο εναγόμενος: 2 ζευγάρια αθλητικά παπούτσια:150,00€, 2 μαγιό:50,00€, 3 μπλουζάκια τύπου t-shirt: 50,00€, 1 καπέλο χειροποίητο: 50,00€, το κάλυμμα του στρώματος του κρεβατιού:80,00€, 1 καλάθι ξύλων:100,00€, 3 χαλάκια ιστορικής αξίας:50,00€, 1 αερόθερμο:100,00€, 1 κουρδιστήρι κιθάρας:25,00€, εργαλεία (1 σκεπάρνι, 2 σφυριά, 5 κατσαβίδια, 1 πένσα, και 1 πριόνι):300,00€ καθώς και μαχαιροπίρουνα και σερβίτσια φαγητού:50,00€, ήτοι συνολικά για τα κονδύλια Α και Β το ποσό των 4005,00€. Ότι επιπλέον η αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου προξένησε στον ενάγοντα τεράστια ψυχική και σωματική ταλαιπωρία, στεναχωρήθηκε, βίωσε απογοήτευση από την καταστροφή ενός τόσο ιστορικού σπιτιού αλλά κι ένιωσε άσχημα από την απώλεια των προσωπικών του αντικειμένων, ενώ συνιστά ταυτόχρονα και προσβολή της προσωπικότητάς του και δικαιούται προς τούτο να αξιώσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ποσού 900,00€. Με βάση τα περιστατικά αυτά, ο ενάγων ζητά α) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει α) το ποσό των 4005,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση ως αποζημίωση, και β) το ποσό των 900,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να καταδικασθεί ο εναγόμενος σε προσωπική κράτηση ενός έτους, και να καταδικασθεί στη δικαστική του δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά και αρμόδια υλικά και τοπικά εισάγεται στο παρόν Δικαστήριο (άρθρο 14 παρ.1 εδ. α', και 22 ΚΠολΔ) πλην όμως, εσφαλμένα εισάγεται για να συζητηθεί κατά τις ειδικές διατάξεις των μικροδιαφορών (άρθρ. 466επ. ΚΠολΔ), πρέπει δε να διακρατηθεί από το παρόν Δικαστήριο (αρθ. 591§2 ΚΠολΔ) και να διαταχθεί, κατ'αντεπάγγελτη ενέργεια αυτού, η εκδίκασή της κατά την προσήκουσα ειδική

διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρ. 614 παρ.1, 615-620 ΚΠολΔ), στην οποία υπάγεται η ένδικη μισθωτική διαφορά, δοθέντος ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραπάνω προσήκουσας διαδικασίας (εμπρόθεσμη και για τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών-μισθωτικών επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο), καθόσον δεν υπάρχουν, στην προκειμένη περίπτωση, αποκλίνουσες ρυθμίσεις, οι οποίες να καθιστούν ανεπιεική για τους διαδίκους την άμεση συζήτηση της υπόθεσης κατά την ανωτέρω ειδική διαδικασία. Ο ενάγων, επίσης, προσκομίζει την από [redacted]-2021 έγγραφη ενημέρωση για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, που υπογράφεται από τον ίδιο («εντολέας») και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν 4640/2019 ΦΕΚ Α' 190/3-11-2019. Περαιτέρω, είναι αρκούτως ορισμένη, πλην των κονδυλίων που αφορούν την επισκευή φεγγίτη ποσού 100,00€, και την επισκευή μπαλκονόπορτας ποσού 100,00€, τα οποία τυγχάνουν απορριπτέα λόγω της αοριστίας τους, διότι ουδόλως εξειδικεύεται στο αγωγικό δικόγραφο, ως έδει, σε τι συνίσταται η ζημία που προκάλεσε στα αμέσως ανωτέρω αντικείμενα ο εναγόμενος, επιπλέον δε απορριπτέο λόγω αοριστίας τυγχάνει και το κονδύλι της αντικατάστασης των ειδών οικοσκευής (πίατα και γυάλινα σκεύη) ποσού 100,00€, ως προς το οποίο δεν εξειδικεύεται ομοίως η προκληθείσα από τον εναγόμενο ζημία, η ποσότητα κι η αξία ανά μονάδα πιάτων και γυάλινων ειδών που πρέπει να αντικατασταθεί, καθώς και το είδος των γυάλινων ειδών που πρέπει να αντικατασταθεί. Έτι περαιτέρω, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 361, 346, 574επ., 57, 59, 914, κι 932 ΑΚ, 176, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην α) του κονδυλίου Β) συνολικού ποσού 1005,00€ το οποίο ο ενάγων αιτείται για την αντικατάσταση των προσωπικών του ειδών που του αφαίρεσε ο εναγόμενος, το οποίο τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο κατά τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη ανωτέρω, καθόσον ο ενάγων δεν δικαιούται βάσει του άρθρου 934 ΑΚ να απαιτήσει ευθέως αποζημίωση σε χρήμα, όπως κάνει με την αγωγή του, αλλά έπρεπε να ζητήσει την απόδοση των κινητών πραγμάτων που ισχυρίζεται ότι του αφαίρεσε ο εναγόμενος αυτουσίαν και μόνον αν ισχυριζόταν ότι αυτά δεν σώζονται και συνεπώς δεν είναι δυνατή η αυτούσια απόδοσή τους, ή ότι δεν έχει πλέον συμφέρον στην αυτούσια απόδοσή τους, θα είχε δικαίωμα να αξιώσει αποζημίωση σε χρήμα, ισχυρισμούς τους οποίους ωστόσο δεν προβάλλει με το υπό κρίση δικόγραφο, και β) του αιτήματος να διαταχθεί προσωπική κράτηση του εναγομένου, το οποίο τυγχάνει μη νόμιμο και απορριπτέο, καθώς μετά την θέση σε ισχύ της Υ.Α. 12082/2009 του Υπ.Δικαιοσύνης που τροποποίησε το άρθρο 1047 παρ.2 του Κ.ΠολΔ «δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση για απαίτηση μικρότερη από 30.000 ευρώ». Επομένως, πρέπει η υπό κρίση

αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να εξεταστεί και από ουσιαστική άποψη, εφόσον καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου για το κατανηφιστικό αυτής αίτημα με τα ανάλογα ποσοστά και τις προσαυξήσεις υπέρ των τρίτων (βλ. το με κωδικό 54452711395305090058 ηλεκτρονικό παράβολο και την από 10-11-2022 εξόφληση αυτού).

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Πρέπει επομένως, να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, διότι, εφόσον ο εναγόμενος ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο της αγωγής, δεδομένου ότι θεωρούνται ως ομολογημένοι (άρθρο 271 παρ. 3 ΚΠολΔ και 591 Κ.ΠολΔ). Ειδικώς όσον αφορά την αξίωση του ενάγοντος για χρηματική ικανοποίηση, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 932 ΑΚ παρέχει στο δικαστήριο τη δυνητική ευχέρεια, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών τα οποία οι διάδικοι θέτουν υπόψη του (όπως του βαθμού του παίσματος, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής και κοινωνικής καταστάσεως των μερών κλπ) και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση αν κρίνει ότι επήλθε σε εκείνον που έχει αδικηθεί ηθική βλάβη, το ποσόν αυτής που θεωρεί εύλογο. Συνεπώς, δεχόμενο το Δικαστήριο ως αποδεδειγμένα τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στην αγωγή, δεν θα επιδικάσει άνευ άλλου όλο το ποσό που ζητείται ως χρηματική ικανοποίηση, αλλά θα εξετάσει κατά τα ανωτέρω αν αυτό είναι εύλογο (δηλαδή το τεκμήριο της ερημοδικίας δεν εκτείνεται και στην ύπαρξη της ηθικής βλάβης και το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης). Εν προκειμένω, πάντως, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπ' όψιν την έκταση της προσβολής, το μέσο με το οποίο τελέσθηκε, την υπαιτιότητα του εναγομένου και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων και όλες γενικά τις συνθήκες, όπως το ιστορικό της υπόθεσης αναφέρεται στην αγωγή και τεκμαίρεται ως αποδειχθέν, ορίζει την οφειλόμενη στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση στο ποσό των 300,00 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, και πρέπει να επιδικαστεί στον ενάγοντα με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Επομένως, πρέπει, η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700,00) ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής του ζημίας και το ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (2.700,00 ευρώ + 300,00 ευρώ=3.000,00 ευρώ) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Το αίτημα για την κήρυξη

της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει δεκτό, γιατί κρίνεται ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει ζημία στον ενάγοντα (άρθρ. 908 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να οριστεί το παράβολο ερημοδικίας, κατ' άρθρ. 495 επ., 501, 505 αρ.2 και 591 παρ.1 ΚΠολΔ, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από τον απολειπόμενο εναγόμενο, τον οποίο και βαρύνουν, λόγω της ήττας του, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, αλλά θα επιβληθούν ανάλογα προς την έκταση της νίκης του ενάγοντος (άρθρα 178 παρ.1, 191 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΔΙΚΑΖΕΙ κατά την προσήκουσα ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών(άρθρ. 614 παρ.1, 615-620 ΚΠολΔ).

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο για την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας στο ποσόν των εκατόν είκοσι (120,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3.000,00 ευρώ), νομιμότοκα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσόν των εκατόν είκοσι (120,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα στις [REDACTED]-2023, σε έκτακτη, δημόσια και στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμμα-
τέας κωλύεται.
Αθήνα,.....[REDACTED] 2023